

het volk van Jakob kwam tot in de oren van JHWH. De confrontatie tussen de God van Israel en de goden van Egypte zien we in de tien plagen.

Het volk was na de jarenlange slavernij alle geloof en vertrouwen in JHWH verloren. Ze zagen het niet meer zitten. Het leven was voor hen uitzichtloos. De God van hun vaders greep al die jaren niet in, hield zich als doof en liet hen kennelijk aan hun lot over. Men was murw geworden, geacclimatiseerd in de omstandigheden, zodat later bleek dat men niet eens blij was met de verlossing uit de Egyptische slavernij.

Diverse malen verweet het volk Mozes dat het beter in Egypte had kunnen blijven. God verscheen aan Mozes en zei het volgende:

Exodus 3:6 Hij zeide voorts: Ik ben de God uws vaders, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob. En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde God aan te zien.

Exodus 4:10 Toen zeide Mozes tot JHWH: Och JHWH! ik ben geen man wel ter tale, noch van gisteren, noch van eergisteren, noch van toen af, toen Gij tot Uw knecht gesproken hebt; want ik ben zwaar van mond, en zwaar van tong.

Mozes antwoordde dan ook aan God, toen hij geroepen werd om naar Egypte te gaan en het volk aan te zeggen dat God er wel terdege op het geroep van het volk had gelet, dat het volk hem niet zou geloven dat God er nog wel was. In hun visie en gevoel was God er niet meer, gezien de erbarmelijke omstandigheden waarin zij zaten. God zei echter tegen Mozes dat hij met de volgende boodschap naar zijn volk moest gaan:

Exodus 6:2 (6-1) Verder sprak God tot Mozes, en zeide tot hem: Ik ben JHWH,

Exodus 6:3 (6-2) En Ik ben aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de Almachtige; doch met Mijn Naam JHWH ben Ik hun niet bekend geweest.

Exodus 6:6 (6-5) Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben JHWH! en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten;

Exodus 6:29 (6-28) Zo sprak JHWH tot Mozes, zeggende: Ik ben JHWH! spreek tot Farao, den koning van Egypte, alles, wat Ik tot u spreek.

De krachtmeting tussen JHWH en Farao en zijn goden begon. Er volgden 10 harde confrontaties, de 10 plagen.

Uiteindelijk liet Farao het volk trekken, maar kreeg daarna berouw en zette de achtervolging in. Plotseling zien we dat JHWH Zich op heel bijzondere wijze manifesteert ter bescherming van Zijn volk, om het te beveiligen via een wolkkolom en vuurkolom. Hij gaf daarbij aan Israel een speciale Engel of Bode ten geleide.

Exodus 23:20 Ziet, Ik zende een Engel voor uw aangezicht, om u te behoeden op dezen weg, en om u te brengen tot de plaats, die Ik bereid heb.

Exodus 23:23 Want Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan, en Hij zal u inbrengen tot de Amorieten, en Hethieten, en Ferezieten, en Kanaanieten, Hevieten, en Jebusieten; en Ik zal hen verdelgen.

Exodus 32:34 Doch ga nu heen, leid dit volk, waarheen Ik u gezegd heb; zie, Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan! doch ten dage Mijns bezoeks, zo zal Ik hun zonde over hen bezoeken!

Exodus 33:2 En Ik zal een Engel voor uw aangezicht zenden (en Ik zal uitdrijven de Kanaanieten, de Amorieten, en de Hethieten, en de Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten),

Numeri 20:16 Toen riepen wij tot JHWH, en Hij hoorde onze stem, en Hij zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte; en ziet, wij zijn te Kades, een stad aan het uiterste uwer landpale.

Richteren 2:1 En een Engel van JHWH kwam opwaarts van Gilgal tot Bochim, en Hij zeide: Ik heb ulieden uit Egypte opgevoerd, en u gebracht in het land, dat Ik uw vaders gezworen heb, en gezegd: Ik zal Mijn verbond met ulieden niet verbreken in eeuwigheid.

God maakt Zich een Naam, reputatie:

De God van Israel heeft een naam én maakt daarmee naam. De naam JHWH (Jahweh/Jehoewah) is waarschijnlijk de meest oorspronkelijke Godsnaam. Het komt van het Hebreeuwse jhjhèh, dat betekent zoveel

als 'Hij zal zijn', dus 'de Zijnde' (eeuwige). Het is geen abstract zijn, ver van ons verwijderd. Het is een nabij-zijn, er bij betrokken zijn. Zijn Aangezicht gaat mee, zelfs voor ons uit. Hij doet Zijn Aangezicht aan ons lichten, Numeri 6:24-26, Exodus 33:15. Maar Hij kan Zijn Aangezicht ook verbergen voor ons.

Het 'zijn' van God is Zijn betrokkenheid met Zijn volk, met Zijn schepping, het erbij zijn. Hij daalt van de hoge tot ons af. Waar wij ten einde komen, treedt Hij op en zien we dat Hij met ons betrokken is. Hij is de Ik zal Zijn die Ik zijn zal. God geeft de tegenstanders alle tijd en gelegenheid om zichzelf en hun macht te tonen, om hen daarna Zijn macht, dan wel almacht te tonen, zodat zij het aan de weet komen dat er slechts één God Almachtig is. Onder die naam of titel verscheen Hij aan de aartsvaders, nl als God de Almachtige (El-Shaddai), zie Exodus 6:2. En Exodus 3:15 JHWH is Mijn Naam.

JHWH 'wandelde' voor Zijn volk uit, maar het volk zag het niet. Dat komt doordat wij leven in de materiele wereld die nog gebonden is aan polariteiten. Wij kunnen het onzienlijke nog niet zien. Vandaar dat het volk Israel steeds afweek en halstarrig zijn foutieve waarnemingen volgde, zie:

Deut.1:29 Toen zeide ik tot u: Verschrikt niet, en vreest niet voor hen.

30 JHWH, uw God, Die voor uw aangezicht wandelt, Die zal voor u strijden, naar alles, wat Hij bij u voor uw ogen gedaan heeft in Egypte.

31 En in de woestijn, waar gij gezien hebt, dat JHWH uw God, u daarin gedragen heeft, als een man zijn zoon draagt, op al den weg, dien gij gewandeld hebt, totdat gij kwaamt aan deze plaats.

32 Maar door dit woord geloofdet gij niet aan van JHWH, uw God.

33 Die voor uw aangezicht op den weg wandelde, om u de plaats uit te zien, waar gij zoudt legeren; des nachts in het vuur, opdat Hij u den weg wees, waarin gij zoudt gaan, en des daags in de wolk.

34 Als nu JHWH de stem uwer woorden hoorde, zo werd Hij zeer toornig, en zwoer, zeggende:

35 Zo iemand van deze mannen, van dit kwade geslacht, zal zien dat goede land, hetwelk Ik gezworen heb uw vaderen te zullen geven!

36 Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne; die zal het zien, en aan hem zal Ik het land geven, waarop hij getreden heeft, en aan zijn kinderen; omdat hij volhard heeft van JHWH te volgen.

37 Ook vertoornde zich JHWH op mij om uwentwil, zeggende: Gij zult daar ook niet inkomen.

Hetzelfde probleem zien wij terugkeren tijdens Elia en de droogte, waar de confrontatie tussen God en Baäl op de berg Karmel plaatshad, en de zaak beslecht werd in het nadeel van Baäl, zie:

IKoningen 18:21 Toen naderde Elia tot het ganse volk, en zeide: Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zo JHWH God is, volgt Hem na, en zo het Baal is, volgt hem na! Maar het volk antwoordde hem niet een woord.

Vers 36 Het geschiedde nu, als men het spijsoffer offerde, dat de profeet Elia naderde, en zeide: JHWH, God van Abraham, Izak en Israel, dat het heden bekend worde, dat Gij God in Israel zijt, en ik Uw knecht; en dat ik al deze dingen naar Uw woord gedaan heb.

37 Antwoord mij, JHWH, antwoord mij; opdat dit volk erkenne, dat Gij, o JHWH, die God zijt, en dat Gij hun hart achterwaarts omgewend hebt.

38 Toen viel het vuur van JHWH, en verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die stenen, en dat stof, ja, lekte dat water op, hetwelk in de groeve was.

39 Als nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij op hun aangezichten, en zeiden: JHWH is God, JHWH is God!

Hierna volgen enkele teksten waarin aan God diverse namen of eigenschappen worden gegeven, om aan onze tekortkomingen, vanwege het leven in polariteiten, tegemoet te komen. Wij dienen er wel terdege rekening mee te houden dat elke vergelijking of naam die wij aan God toekennen, mank gaat. God wordt in aanschouwelijke woorden benoemd, hoewel Hij onzienlijk is. Onze taal kan God niet benoemen, onze woorden schieten te kort:

2 Samuël 22:3 God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt Gij mij verlost!

Psalmen 78:35 En gedachten, dat God hun Rotssteen was, en God, de Allerhoogste, hun Verlosser.

Jesaja 41:14 Vrees niet, gij wormpje Jakobs, gij volkje Israels! Ik help u, spreekt JHWH, en uw Verlosser is de Heilige Israels!

Jesaja 44:6 Zo zegt JHWH, de **Koning van Israel**, en zijn **Verlosser**, JHWH der heirscharen: Ik ben de **Eerste**, en Ik ben de **Laatste**, en behalve Mij is er geen God.

Jesaja 48:17 Alzo zegt JHWH, uw **Verlosser**, de **Heilige Israels**: Ik ben JHWH, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.

Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw **Heiland** ben, en uw **Verlosser**, de **Machtige Jakobs**.

Jesaja 54:5 Want uw Maker is uw Man, JHWH der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israels is uw **Verlosser**; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.

Jesaja 60:16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik JHWH ben, uw Heiland, en uw **Verlosser**, de **Machtige Jakobs**.

2 Samuël 22:51 Hij is een **Toren** der verlossingen Zijns konings, en Hij doet goedertierenheid aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn zaad, tot in eeuwigheid.

Psalmen 46:1 Een lied op Alamoeth, voor den opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (46-2) God is ons een **Toevlucht en Sterkte**; Hij is krachtelijk bevonden een **Hulp** in benauwdheden.

Psalmen 59:16 (59-17) Maar ik zal Uw sterkte zingen, en des morgens Uw goedertierenheid vrolijk roemen, omdat Gij mij een **Hoog Vertrek** zijt geweest, en een **Toevlucht** ten dage, als mij bange was.

Psalmen 61:3 (61-4) Want Gij zijt mij een **Toevlucht** geweest, een sterke **Toren** voor den vijand.

Psalmen 62:7 (62-8) In God is mijn Heil en mijn Eer; de **Rotssteen** mijner sterkte, mijn **Toevlucht** is in God.

Psalmen 91:2 Ik zal tot van JHWH zeggen: Mijn **Toevlucht** en mijn **Burg!** mijn God, op Welken ik vertrouw!

Psalmen 91:9 Want Gij, JHWH! zijt mijn **Toevlucht!** Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw **Vertrek**;

Psalmen 94:22 Doch JHWH is mij geweest tot een **Hoog Vertrek**, en mijn God tot een **Steenrots** mijner toevlucht.

Jeremia 16:19 O JHWH! Gij zijt mijn **Sterkte**, en mijn **Sterkheid**, en mijn Toevlucht ten dage der benauwdheid; tot U zullen de heidenen komen van de

einden der aarde, en zeggen: Immers hebben onze vaders leugen erfelijk bezeten, en ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed.

In het boek Spreuken van Salomo wordt God de Opperste Wijsheid genoemd. Jeremia noemt God als volgt:

Jeremia 14:8 O Israels Verwachting, Zijn Verlosser in tijd van benauwdheid In Psalm 62 geeft David een mooie beschrijving hoe hij God ervoer:

5 Doch gij, o mijn ziel! zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting.

6 Hij is immers mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog Vertrek; ik zal niet wankelen.

7 In God is mijn Heil en mijn Eer; de Rotssteen mijner sterkte, mijn Toevlucht is in God.

8 Vertrouw op Hem te aller tijd, o gij volk! Stort ulieder hart uit voor Zijn aangezicht; God is ons een Toevlucht.

In Jesaja 28 wordt JHWH beschreven als een Sierlijke Kroon:

5 Te dien dage zal JHWH der heirscharen tot een heerlijke Kroon en tot een sierlijken Krans zijn den overgeblevenen Zijns volks;

In Jesaja 33:22 als Rechter, Wetgever en Heiland

Tegenstellingen tussen het Oude Testament en Nieuwe Testament

Wie is de Koning van Israel in het Oude Testament, en wie is de koning Israels in het Nieuwe Testament?

Waarom is in het Nieuwe Testament God ineens de Vadergod?

Sefanja 3:15 JHWH heeft uw oordelen weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd; de **Koning Israels**, JHWH, is in het midden van u, gij zult geen kwaad meer zien.

Johannes 1:49 (1-50) Nathanael antwoordde en zeide tot Hem: Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de **Koning Israels**.

Johannes 12:13 Namen de takken van palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des JHWHn, Hij, Die is de **Koning Israels!**

Is nu JHWH de Koning Israels, òf is het Jezus?

In de hierna volgende teksten staat dat JHWH de geheel enige Heiland van Israel is. De christenen kennen en erkennen algemeen niet JHWH

als hun Heiland, maar stellen Jezus in Diens plaats. Wie is nu de ware Heiland van Israel?

*Jesaja 43:11 Ik, Ik ben JHWH, en er is geen **Heiland** behalve Mij.*

*Jesaja 45:15 Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israels, de **Heiland**.*

*Jesaja 45:21 Verkondigt en treedt hier toe, ja, beraadslaagt samen: wie heeft dat laten horen van ouds her? Wie heeft dat van toen af verkondigd? Ben Ik het niet, JHWH? en er is geen God meer behalve Mij, een rechtvaardig God, en een **Heiland**, niemand is er dan Ik.*

*Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw **Heiland** ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.*

*Jesaja 60:16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik JHWH ben, uw **Heiland**, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.*

*Jesaja 63:8 Want Hij zeide: Zij zijn immers Mijn volk, kinderen, die niet liegen zullen? Alzo is Hij hun geworden tot een **Heiland**.*

*Hosea 13:4 Ik ben toch JHWH, uw God, van Egypteland af; daarom zoudt gij geen God kennen dan Mij alleen, want er is geen **Heiland** dan Ik.*

Is JHWH nu de enige Heiland van Israel, of Jezus het ook?

Er zijn veel goden wat geen goden zijn. Ze zijn dood, levenloos. Er is één levende God. Over Hem is het laatste woord nog niet gesproken. De meeste mensen die nog wel in God geloven maken van Hem een voorstelling. De God die men zich voorstelt bestaat echter niet, want God is onvoorstelbaar, zoals wij aan het begin reeds bespraken. Wanneer de mensen de rampen die de aarde en mensheid treffen gadeslaan, is hun oordeel veelal dat er geen God bestaat, of de vraag waarom God niet ingreep. In Daniel 6, (laatste deel) zien wij dat men tegen de profeet Daniël iets zocht, om met betrekking tot zijn Godsverering, hem ten val te brengen. Zijn dienen van God is het waarvan men zeker wist dat Daniel daarin niet zou marchanderen. Daniel overleeft de leeuwenkuil, waarna Darius de God van Daniel looft en prijst. Zie het prachtige getuigenis aangaande God uit de mond van een niet-Israëlitische vorst:

Daniël 6:25 (6-26) Toen schreef de koning Darius aan alle volken, natien en tongen, die op de ganse aarde woonden: Uw vrede worde vermenigvuldigd!

26 (6-27) *Van mij is een bevel gegeven, dat men in de ganse heerschappij mijns koninkrijks beve en siddere voor het aangezicht van den God van Daniel; want Hij is **de levende God, en bestendig in eeuwigheden**, en Zijn koninkrijk is niet verderfelijk, en Zijn heerschappij is tot het einde toe.*

27 (6-28) *Hij verlost en redt, en Hij doet tekenen en wonderen in den hemel en op de aarde; Die heeft Daniel uit het geweld der leeuwen verlost.*

Toen de drie vrienden van Daniël niet bogen voor het beeld van goud van Nebucadnezar, werden zij in de vurige oven geworpen. Wij kennen allen deze geschiedenis wel. Zij overleefden deze vuurproef en kwamen ongedeerd eruit. Daarna lezen wij weer een prachtig getuigenis van een niet-Israëlitische vorst over God, zie:

Daniël 3:28 Nebukadnezar antwoordde en zeide: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, Die Zijn engel gezonden, en Zijn knechten verlost heeft, die op Hem vertrouwd hebben, en des konings woord veranderd, en hun lichamen overgegeven hebben, opdat zij geen god eerden noch aanbaden, dan hun God.

29 *Daarom wordt van mij een bevel gegeven, dat alle volk, natie en tong, die lastering spreekt tegen den God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, in stukken gehouwen worde, en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde; want **er is geen ander God**, Die alzo verlossen kan.*

30 *Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abed-nego voorspoedig in het landschap van Babel.*

Nebucadnezar loofde en prees ook de God des hemels na zijn diepe vernedering, na een ongelooflijke crisis zie:

Daniël 4:34 Ten einde dezer dagen nu, hief ik, Nebukadnezar, mijn ogen op ten hemel, want mijn verstand kwam weer in mij; en ik loofde den Allerhoogste, en ik prees en verheerlijkte den Eeuwigelevende, omdat Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht;

35 En al de inwoners der aarde zijn als niets geacht, en Hij doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?

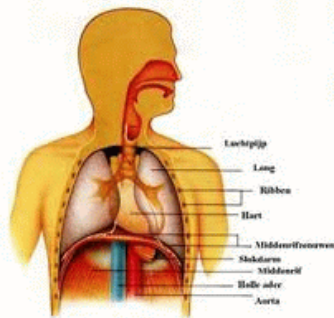
36 Ter zelfder tijd kwam mijn verstand weder in mij; ook kwam de heerlijkheid mijns koninkrijks, mijn majesteit en mijn glans weder op mij; en mijn raadsheren en mijn geweldigen zochten mij, en ik werd in mijn koninkrijk bevestigd; en mij werd groter heerlijkheid toegevoegd.

37 Nu prijs ik, Nebukadnezar, en verhoog, en verheerlijk **den Koning des hemels**, omdat al Zijn werken waarheid, en Zijn paden gerichten zijn; en Hij is machtig te vernederen degenen, die in hoogmoed wandelen.

Over Godsbewijs en onrecht

Er zijn best heel wat anti-God argumenten van: Indien God almachtig is, waarom is er dan nog zoveel ellende op deze aarde? Dat komt doordat wij in de polariteits-dimensie leven.

Vanuit de wetenschap zijn er echter geen goede onweerlegbare redenen om aan te nemen dat er geen God zou zijn. De kosmos bestaat slechts vanwege fysische constanten, waardoor het leven alleen maar mogelijk is. Wanneer er geen God zou zijn als Schepper, zou het onmogelijk zijn dat alle leven zich voortplant op unieke wijze. De kosmos is dan ook het werkstuk of resultaat van onze Schepper. De biologische processen kunnen niet toevallig zijn. Stofwisseling, bloedsomloop, ademhaling, ze zijn uniek en fijntjes op elkaar afgestemd, waarbij toeval uitgesloten is. Er is heel diep over nagedacht! Er zijn veel dingen in de wereld waarvan wij overtuigd zijn dat ze bestaan, maar het bewijs ervoor kunnen wij niet geven.

Velen vragen zich af waarom er zoveel onrecht in de wereld kan zijn indien God liefde is. Nu is het zo dat wij te weinig van Gods motieven en werkwijze afweten om er een oordeel over te vellen. God is echter niet onberekenbaar, en heeft hele goede redenen voor Zijn handelen. Soms laat Hij kwaad toe om ons wakker te schudden, om ons te vormen en toe te rusten. Het is heel aannemelijk dat Hij veel kwaad voorkomt,

daar anders het leven onleefbaar zou zijn in korte tijd als alle mensen hun gang konden gaan. Het zijn de mensen zelf die kiezen voor een kwade leefwijze, wat wij niet op rekening van God mogen schrijven. De meeste mensen willen nog wel in een God geloven wanneer hun leven op rolletjes loopt en alles voor de wind gaat. Het boek Job toont wel anders. Job bleef ondanks alle tegenslag op God hopen. Men kan God niet inpassen in ons polariteits-bewustzijn. Daar is hoger bewustzijn voor nodig. God is geen buitenstaander. Hij is er in heel de schepping, en in ons mensen, want door Hem leven en bewegen wij ons. Alleen hapert het nog aan ons kennen. Ons kennen is beperkt. God maakt Zich wel bekend, in Israel door tekenen en wonderen, maar nu in heel de natuur aan ons. Israel werd door Hem geleid, opdat het uit Zijn daden Hem zou leren kennen. Vanuit dat kennen dient zich een betrouwen op Hem te ontwikkelen. De meeste mensen kennen of erkennen Gods werkwijze niet, en vandaar dat ze Hem onrechtvaardig vinden. Zij willen wel dat God overal een pasklaar antwoord op geeft en aan ons verantwoording van Zijn daden aflegt. Echter, het kennen van God kan nooit alleen een puur verstandelijke aangelegenheid zijn. Het is een kennen door middel van omgang, ervaring. Het is God die zich in de natuur uit Zijn werken laat kennen. Mensen kunnen zeggen er zeker van te zijn dat God bestaat. Deze zekerheid is een eigenschap van hun geloof. Waarheid is echter nog iets anders. Waarheid is geen eigenschap van iemands geloof, maar is een eigenschap van dingen die geloofd worden, die aantoonbaar zijn.

Hierna volgt een toepasselijk citaat uit het boek 'Doodsschaduw en Morgenstond' van dr. A.J.Th.Jonker p.93

Sterker dan de veelvuldige twijfel, waardoor ons verslagen hart geslingerd wordt, werkt in de diepste diepte van ons wezen de elementaire zekerheid, dat zich achter het leed, waardoor wij verzwolgen dreigen te worden, een doel van reddende liefde verschuilt, en dat die liefde tenslotte over al onze ellende zal triomferen.

Een mens die alleen bij tijdelijke rampen en ongemakken blijft stilstaan, rest niets anders dan God te vloeken en daarna te sterven. Wie echter wel in God gelooft ontvangt veerkracht om over alle narigheid heen te zien, met daarbij de vaste zekerheid dat achter alle leed en crisis Gods

liefdevolle hand schuilt, waardoor men over leven en dood zal triomferen.

Beproeving heeft een doel. De meeste mensen -en ook het volk Israel in de woestijn- reageren negatief op beproeving, zie Deut.1:27. Men is bang, materialistisch, ongeduldig, wantrouwend. JHWH trok voor Israel

De Exodus - uittocht uit Egypte

uit in de wolk- en vuurkolom, deed grote tekenen, voedde hen dagelijks met manna, gaf hen water uit de rotsen, evenwel vertrouwde het volk Hem niet. JHWH droeg het volk zoals een vader zijn kleine zoon draagt. Nochtans morde het volk. Begrijpelijk dat God boos en verdrietig werd. Hij heeft hen 40 jaar verdragen en verzorgd in de woestijn. Het heeft hen aan niets ontbroken, Deut. 2:7. Er was geen enkel ander volk op aarde te vinden, waar een god zo nabij een volk was als het tot Hem riep, als Israel, 4:7. Hij sprak met hen, hoewel ze Hem niet zagen. Via de poort van hun oren en niet via de poort van hun ogen trad JHWH bij hen naar binnen, opdat het volk Hem met hart en ziel zou zoeken en dienen. Hij gebruikt daartoe dikwijls crisismomenten, zie 4:30, waarna Hij barmhartigheid betoont, 4:31-40. Bij een crisis gaat het erom dat ze ons dáár brengt waar we van onszelf los komen, om God met geheel ons hart lief te hebben, 6:5,13,17. Israel moest het weten dat het een apartgezet volk van JHWH was.

De grote les die Israel tijdens de woestijnreis diende te leren was, te letten op hun hart, hoe het daarmee gesteld was. Of men leefde in liefde en overgave aan JHWH, dan wel of men zich van Hem afkeerde en Hem verbitterde. In Deuteronomium 8 lezen wij dat JHWH hen verootmoedigde, dat is beproefde, om te zien hoe het zich tijdens een crisis zou gedragen. Juist tijdens een crisissituatie komt er uit een mens wat erin zit. Dan komen de goede en of de kwade dingen naar buiten.

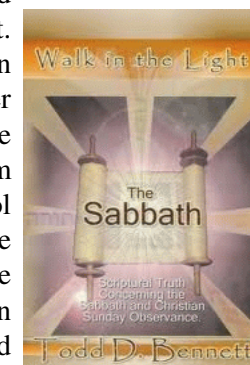
Dan is men het eens met God en Zijn wil, òf men trapt tegen God aan en is boos, verbitterd.

JHWH wilde het volk hogerop leiden, en wel door hen te beproeven via dorst en honger. Dat gaat direct ons dagelijks bestaan aan en raakt ons leven. Daardoor diende het volk -en ook wij- erachter te komen dat een adamiet niet alleen van of bij brood en water kan leven, bij de materiele werkelijkheid. De adamiet moet leven bij wat uit de mond van JHWH uitgaat, bij de geestelijke werkelijkheid, zie Deut. 8:3, en dan kan men, net als Mozes wel 120 dagen leven zonder brood en water! Dát is het Goddelijke onderwijs vroeger en nu, voordat Hij ons in een land of leven van overvloed brengt. De beproeving is een test of wij tijdens een crisis vasthouden aan Zijn geboden, rechten en inzettingen, 8:11. JHWH beproeft om te zien wat er in ons hart zit, of wij de weelde van grote welvaart wel kunnen verdragen, en of wij daarin JHWH niet zouden vergeten en onszelf de eer ervan toekennen, 8:11-20.

De dag van God

De mens èn de wereld zijn ziek èn gezond. Dat heeft z'n uitleg nodig. De vraag is ook wat de zin van het gezond-zijn is, en wat de zin van het ziek-zijn kan wezen?

Welnu, een gezond mens en een gezonde wereld is een héle wereld, in de zin van heel of compleet. Ziekte maakt inbreuk, zodat er door een heemeester geheeld dient te worden. Wanneer wij over een gezond mens spreken, denken de meeste mensen dat wij het over het lichaam hebben. Maar men vergeet dat een wereld vol lichamelijke gezonde mensen nog geen gezonde wereld hoeft te zijn. Er is veel meer dan de werkelijkheid van het materiële. Er is ook een geestelijke werkelijkheid. Wij leven in de wereld der polariteit. Beide werkelijkheden vormen een eenheid. Die eenheid is er op alle levensterreinen. Wij hebben met dualiteiten te maken als: licht en donker, leven en dood, nacht en dag, zomer en winter, etc. Wij zijn gevormd uit beide werkelijkheden en worden erdoor gevoed. Zulks laat zich in heel ons wezen zien, in ons lopen, in ons gedrag, in ons spreken, in ons schrijven, etc. Wij worden gevormd in de wereld waarin wij leven, door de beide realiteiten,

dualiteiten, maar ook door de omstandigheden. Het materiele is aards, is als zand dat tussen onze vingers doorglipt. Het laat ons leeg en bevredigt niet wanneer er niet door de andere werkelijkheid wordt ondersteund en gevoed. Het stoffelijke alleen mist wat, is incompleet. Wij dienen dan ook boven het aardse uitgetild te worden om heel (gezond) te worden. Het materiele is in 6 dagen geschapen. Op de 7e dag rustte God. Zes dagen voor het materiële, en op die 7e dag is er die andere werkelijkheid, het geestelijke, in rust, in stilte, om op krachten te komen, maar ook om ons toe te wijden aan het geestelijke. Vandaar dat deze dag apart werd gezet (dat is geheiligd) en een speciale naam kreeg, nl. sabbat, dat is rust. Op deze dag werden en worden de twee werkelijkheden met elkaar verenigd. Vandaar dat deze dag een teken geeft aan de onderhouders ervan, zie:

Exodus 31:13 Gij nu, spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Gij zult evenwel mijn sabbatten onderhouden; want dit is een teken tussen Mij en tussen ulieden, bij uw geslachten; opdat men wete, dat Ik JHWH ben, Die u heilige.

Exodus 31:17 Hij zal tussen Mij en tussen de kinderen Israels een teken in eeuwigheid zijn; dewijl JHWH, in zes dagen, den hemel en de aarde gemaakt, en op den zevenden dag gerust en Zich verkwikt heeft.

Het alledaagse verveelt tenslotte. Het leven zou zinloos zijn als er geen sabbat zou zijn, wanneer er slechts één realiteit zou zijn. Wie oprecht zoekt naar die andere realiteit zal deze vinden, dan wordt men geneest en vindt men de vreugde en vrede in JHWH. Dan leeft men in harmonie met het oneindige. Hoe kunnen wij de ene werkelijkheid met de andere verbinden om in harmonie te zijn? Dat kan dus niet door zich terug te trekken in een klooster. Het kan alleen door bidden. Niet door een aantal woorden uit te spreken, maar door heel ons leven in afhankelijkheid

tegenover God te geven. Overgave is hier hét grote geheim, dat het raadsel ontsluit van éénwording. Dan verdwijnt onze angst en onzekerheid. Spinoza zei dat God en de natuur één zijn. Wij mensen maken deel uit van die natuur, maar leven gescheiden van God. De éénwording is deze, die van tegenstellingen naar één-zijn leidt. Het één-zijn is gelijk aan de rust, de sabbat. Wie alleen in de materiele werkelijkheid wil blijven, geen sabbat viert, zal op de duur van verveling op een houtje gaan bijten. Men is alsdan 'ziek', bang voor de andere werkelijkheid, die men aldoor blijft afwijzen. Men jaagt naar aards geluk, alsof dat het enige is, als of dat nooit stuk kan en ten volle zou bevredigen.

Gods werkwijze om ons van onze waan af te brengen is, door een crisis op onze levensweg te plaatsen. Een crisis of chaos is voorwaarde voor een nieuwe orde, een nieuw bestaan. Uit het ziekelijke chaotische blijkt daarna steeds het gezonde op te kunnen staan. Deze natuurwet hebben de illuminati ook ontdekt, en zij willen via de chaos hun Nieuwe Wereld Orde oprichten.

Wij mensen zijn -net als onze Schepper- scheppers, werkers, actievoerders. Wij dienen geen kluzenaars leven te leiden. Wanneer wij echter in al ons werken en scheppen alleen het doel ervan blijven zoeken in het materiële, geeft dat geen bevrediging. Pas wanneer wij werken en scheppen vanuit de inspiratie van die andere werkelijkheid zal dat volle vreugde geven. Heus, die andere werkelijkheid is niet ver van ons verwijderd. Het is niet aan de overkant van de grote oceaan. Het is nabij ons, in ons aanwezig. Het dient alleen in ons te ontluiken. Dan leven wij in dankbaarheid en verwondering vanuit ons hart. Dankbaarheid is de hoogste brug die de materiele werkelijkheid met de spirituele werkelijkheid verbindt aan de Bron van het leven. God overlaadt ons dag aan dag met Zijn gunstbewijzen. Nacht en dag wordt heel ons universum door Hem gevoed met een oneindige stroom van energie en Zijn liefde. Onze Schepper wacht op weerkaatsing, op onze wederliefde als blijk van waardering voor het levenselixer waarmee Hij al Zijn schepselen en creaturen begiftigd. JHWH is de Bron des levens die nimmer opdroogt, maar steeds meer geeft opdat er groei zal zijn van ons en heel de schepping. De dankbaarheid aan Hem vormt de sleutel tot deze geestelijke en materiele groei. Het behoort tot de natuur dat dankbaarheid de natuurlijkste staat is (behoort te zijn) waarin wij leven

als vreugdevolle mensen. Het leven, onze gezondheid, ons welzijn, het zijn geen vanzelfsprekende zaken. Het dient ons klein te maken, in dank te leven.

God en de Wijsheid

Zie Jezus Sirach:

1:7 Eén is er wijs, zeer vreselijk, zittende op zijn troon.

8 De Here zelf heeft haar geschapen, en heeft haar gezien en heeft haar geteld.

9 En heeft haar uitgegoten over al zijn werken; zij is bij alle vlees naar zijn gave, en hij verleent haar degenen die hem lief hebben.

10 De vreze van JHWH is eer, en roem, en vrolijkheid, en een kroon der verheuging.

11 De vrees van JHWH vermaakt het hart, en geeft vrolijkheid en vreugde, en een lang leven.

12 Die de Here vreest die zal het welgaan in de laatste dagen, en in de dag van zijn dood zal hij gezegend worden.

13 Het begin der wijsheid is JHWH vrezen, en zij is met de gelovigen tezamen geschapen in 's moeders lichaam.

14 Bij de mensen heeft zij een eeuwig fundament gelegd, en bij hun zaad zal zij worden vertrouwd.

15 De verzadiging der wijsheid is de Here vrezen, en zij maakt hen dronken van haar vruchten.

16 Haar gehele huis vervult zij met haar wellustigheden, en haar schuren van haar gewas;

17 En beide zijn het gaven Gods tot vrede.

18 De kroon der wijsheid is JHWH vrezen, doende voort spruiten vrede en volkomen gezondheid, en de roem verbreidt hem voor degenen, die hem liefhebben.

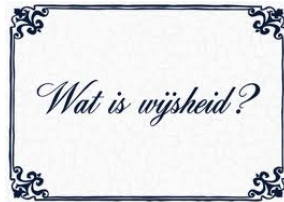
19 De wijsheid giet de wetenschap en de kennis van het verstand uit als een plasregen en verhoogt de heerlijkheid der genen, die haar vasthouden.

20 De wortel der wijsheid is JHWH vrezen, en haar takken zijn een lang leven.

21 De vreze van JHWH verdrijft de misdaden, en bijblijvende keert zij toorn af.

Hoofdstuk 4:12 De wijsheid verhoogt haar eigen kinderen, en neemt degenen aan die haar zoeken.

13 Wie haar liefheeft, die heeft het leven lief, en die zich vroeg opmaken tot haar, zullen met verheuging vervuld worden.

14 Die haar vasthoudt zal eer beërven, en waar zij ingaat, die zal de Here zegenen.

15 Die haar dienen, die zullen de heilige dienen, en die haar liefhebben, heeft de Here lief.

16 Die haar gehoorzaam is, zal de volken richten; en die op haar acht neemt, zal zeker wonen.

Uit Micha 7 blijkt, dat men over God in polariteiten denkt, terwijl God leeft in Zijn 'wereld', die zonder polariteiten is. JHWH handelt in ons voordeel ter bescherming tegen overmacht. Zoals JHWH onze verre voorvaders in Egypte in Gosen beschermde toen over Egypte de tien plagen kwamen, also zal Hij ons in de eindtijd beschermen. De crisis is nodig om ons volk op de knieën te brengen, om het daarna te leiden naar het vrede-rijk, de heerschappij van JHWH op aarde. JHWH zal door grote tekenen en wonderen ons beschermen, met Zijn vuur- en wolkkolom, met een vurige muur rondom ons heen. De vijandelijke naties die geleid worden door de illuminaten zullen het zien en zullen de hand op hun mond leggen, want wie is een God als JHWH? Zie Micha 7:15-18.

15 Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij uit Egypteland uittoogt.

16 De heidenen zullen het zien, en beschaamd zijn, vanwege al hun macht; zij zullen de hand op den mond leggen; hun oren zullen doof worden.

17 Zij zullen het stof lekken, als de slang; als kruipende dieren der aarde, zullen zij zich beroeren uit hun sloten; zij zullen met vervaardheid komen tot JHWH, onzen God, en zullen voor U vrezen.

18 Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbij gaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid.

19 Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen.

20 Gij zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onzen vaders van oude dagen af gezworen hebt.

En in Nahum 1 lezen wij dat JHWH een Wreker is, maar tevens lankmoedig. Dus ook deze profeet beschrijft God in polariteiten. Hij beschrijft Gods weg middels de natuurkrachten, storm en wolken. Hij ziet de bergen beven en smelten, als of God deze aanraakt met Zijn hand. Daarna volgt het schitterende getuigenis over God in vers 7:

7 JHWH is goed, Hij is ter sterkte in den dag der benauwdheid, en Hij kent hen, die op Hem betrouwen.

Deuteron.10:12-22 is ook een bijzonder mooi stuk, lees het zelf.

Psalm 68 en Jesaja 12 vormen voor ons in deze het sluitstuk:

7. O God! toen Gij voor het aangezicht Uws volks uittoogt, toen Gij daarhenen tradt in de woestijn; Sela.

8 (68-9) Daverde de aarde, ook dropen de hemelen voor Gods aanschijn; zelfs deze Sinai, voor het aanschijn Gods, des Gods van Israel.

9 (68-10) Gij hebt zeer milden regen doen druipen, o God! en Gij hebt Uw erfenis gesterkt, als zij mat was geworden.

Volgens dit plaatje kan een atheïst de hemelpoort niet ingaan.

10 (68-11) Uw hoop woonde daarin; Gij bereiddet ze door Uw goedheid voor den ellendige, o God!

11 (68-12) JHWH gaf te spreken; der boodschappers van goede tijdingen was een grote heerschaar.

12 (68-13) De koningen der heirscharen vloten weg, zij vloten weg; en zij, die te huis bleef, deelde den roof uit.

13 (68-14) Al laagt gijlieden tussen twee rijen van stenen, zo zult gij toch worden als vleugelen ener duive, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluwen goud.

14 (68-15) Als de Almachtige de koningen daarin verstrooide, werd zij sneeuwwit als op Zalmon.

15 (68-16) De berg Basan is een berg Gods; de berg Basan is een bultige berg.

16 (68-17) Waarom springt gij op, gij bultige bergen? Dezen berg heeft God begeerd tot Zijn woning; ook zal er JHWH wonen in eeuwigheid.

17 (68-18) Gods wagenen zijn tweemaal tien duizend, de duizenden verdubbeld. JHWH is onder hen, een Sinai in heiligheid!

18 (68-19) Gij zijt opgevaren in de hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o JHWH God!

19 (68-20) Geloofd zij JHWH; dag bij dag overlaadt Hij ons. Die God is onze Zaligheid. Sela.

20 (68-21) Die God is ons een God van volkomene Zaligheid; en bij JHWH, zijn uitkomsten tegen den dood.

21 (68-22) Voorzeker zal God den kop Zijner vijanden verslaan, den harigen schedel desgenen, die in zijn schulden wandelt.

22 (68-23) JHWH heeft gezegd: Ik zal wederbrengen uit Basan; Ik zal wederbrengen uit de diepten der zee;

23 (68-24) Opdat gij uw voet, ja, de tong uwer honden, moogt steken in het bloed van de vijanden, van een iegelijk van hen.

24 (68-25) O God! zij hebben Uw gangen gezien, de gangen mijns Gods, mijns Konings, in het heiligdom.

25 (68-26) De zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden de trommelende maagden.

26 (68-27) Looft God in de gemeenten gij, die zijt uit den springader van Israel!

Zie Jesaja 12, het danklied der verlostten:

1 En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, JHWH! dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij.

2 Ziet, **God is mijn Heil**, ik zal vertrouwen en niet vrezén; want **JHWH is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot Heil geworden.**

3 En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteynen des heils;

4 En zult te dienzelfden dage zeggen: Dankt JHWH, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken! vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is.

5 Psalmzingt JHWH, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op den gansen aardbodem.

6 Juich en zing vrolijk, gij inwoners van Sion! want **de Heilige Israels is groot in het midden van u.**

יהוה

JHWH Ehyeh Asher Ehyeh